

El Càntut d'Esquirols

MARC SALGAS

Tan interessant com les activitats que es programen en el Festival Càntut és allò que hi succeeix de forma espontània. Com ara la petició de mà cantada a ritme de garrotí improvisat d'un jove a la seva xicota en el dinar de cantadors de dissabte a Can Quirze. O les estranyes parelles de cant i ball que es formen al Centre Recreatiu quan continua la gresca després del Càntut al bar. Aquests dos exemples demostren que el Festival Càntut ha aconseguit un dels objectius que es proposava quan, fa set anys, es va començar a celebrar a Cassà de la Selva: tornar a cantar en comunitat les cançons de tradició oral. Una forma de comunicació que les tecnologies modernes –ràdios, televisors i ara els mòbils i internet– han expulsat dels espais on tradicionalment s'havia desenvolupat.

Aquest Càntut, però, serà recordat sobretot per la visita de Rosa Maria Sadurní, Joan Vilamala i Joan Crosas, tres membres d'Esquirols que dissabte a la tarda van recordar, en una conversa amb el periodista cultural Quim Rutllant, la trajectòria del grup i el llegat que va deixar a les noves generacions. A finals de la dictadura i durant els primers anys de la Transició, Esquirols va convertir les seves cançons en himnes reivindicatius i en banda sonora d'excursions, acampades i focs de camp. Que els seus temes han arrelat en l'imaginari col·lectiu va quedar demostrat, sobretot, durant el Càntut al bar de dissabte, dinamitzat per Marcel Marimon i Fenya Rai. Com que aquesta és una d'aquelles activitats que se sap més o menys com comença però no del tot què hi pot passar, ningú podia imaginar-se que es convertiria en un gran homenatge improvisat a Esquirols. Els seus tres membres, que s'havien quedat a sopar, van ser reclamats per cantar algunes de les seves cançons. Van ser tres temes cantats col·lectivament durant les quals tot el Centre es va conjurar per convertir aquell moment únic en una gran celebració en honor al grup osonenc. Visiblement emocionats i amb l'adrenalina pels núvols després d'una ovació d'un minut llarg, els membres d'Esquirols van assegurar que, com si fossin Serrallonga, algun dia hauran de tornar al Càntut.

Rosa Maria Sadurní, Joan Vilamala i Joan Crosas, al Càntut JOAN CARLES CODOLÀ.

Cantant 'Torna, torna, Serrallonga' al Càntut, al bar JOAN CARLES CODOLÀ.

Joan Vilamala JOAN CARLES CODOLÀ.

Ei Càntut d'Esquirols JOAN CARLES CODOLÀ.

Rosa Maria Sadurní, a la dreta JOAN CARLES CODOLÀ.

Publicat a: El Punt, 22 de novembre de 2023

Font del document: <https://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/2357854-el-cantut-d-esquirols.html>